

Abonamente:

IN RUSIA

Pe 3 luni: . . . 2 Ruble
Pe 1 lună: . . . 70 Cap.

IN ALTE ȚĂRI:

Pe trei luni: . . . 5 Lei

ARDEALUL

(TRANSILVANIA)

Gazetă săptămânală pentru Românii transilvăneni din Rusia

Redactor: Dr. ONISIFOR GHIBU

Redacția și Administrația, Chișinău. Alexandrovscăia-u, Passage.

Cine sunt Românii?

Din multele noroade, cari astăzi se războiesc cu atâta înverșunare, puține se pot lăuda cu un trecut vrednic de prețuire și de cinste. Și o lucră curat, că o nație care și până acum a dat dovezi de pricepere, de fapte alese și de vitejie dreaptă, este vrednică să poarte lupta pentru apărarea și întărirea vieții sale din viitor. Dar oare cât nu sunt și de acelea, a căror obârșie este întunecată, cari venind ca seminții sălbatice, s'au aruncat asupra țărilor pacifice și bogate, tulburând pacea, jăfuind averile, ferecând în lanțuri de robie pe harnicii băștinași. Oare pot avea astfel de nații vr'un drept, să se sumetească și să umble după cârmuirea păcătoasă a neamurilor mai alese? Nici-odată! Turcii sunt păgâni, cari sute de ani au măcelărit creștinătatea, iar azi au ajuns niște putrigaiuri, de cari toată lumea curată să ferește. Bulgarii sunt niște căpcauni, cu porniri de fiară, setoși de sânge și de prăzi. Nemții încaltea au înebunit de tot, și nebulului încă de mult s'a spus, că trebuie să i dai la cap până să desmeticește. Iar Ungurii își păstrează năravul din fire: sălbatici ca Tubutum, cu cei ce nu jură, că Dumnezeu e un-gur. Niciuna din semințiile astea nu poate cere, cu dreptate, stăpânirea peste alte neamuri, căci ele veacuri de-a rândul n au făcut altceva decât așupriri, nelegiuiri și strim-bătăți. Și cu atât mai puțin putem să suferim noi Românii, astfel de cârmuirii varvaricești. Noi nu suntem o adunătură de oameni, veniți cu ochii însângerați de prin întunecimile Asiei. Neamul nostru e de viță împărătească. Viteazul și înțeleptul împărat Traian al Romanilor, ne-a așezat pe pământul românesc de azi, înainte cu 18 sute de ani. D.n încuscrirea Romanilor, stăpânitori a toată lumea, cu vitejii neîntrepuți carierau Dacii, s'a născut neamul nostru. Și ne-am păstrat statornic în plaiurile mândre ale străbunilor, sporind la număr, lucrând în taină și păzind cu sfîntenie moștenirea veche: vitejia Dacilor și înțelepciunea Romanilor. Câte năvăliri n'au trecut peste noi, și toate le-am înfruntat cu bărbăție. Câți varvari nu ne-au călcat pământurile, și s'au prăpădit, iar noi am rămas în viață.

Iar când vremurile s'au mai luminat și neamul nostru a ajuns să-și întemeieze domniile românești, lumea întrecăgă s'a

minunat de vitejia, cu care înaintașii noștri, au zdrobit, oștile înfricoșate ale dușmanilor.

Vremuri de slavă ale lui Ștefan cel mare și Mihai-Viteazul! Voi stați vecinică mărturie, pentru sămânța aleasă din care ne-am născut. Căci mult este a fi Român, cum spune înțeleptul cronicar ardelean. Abia cinci nații sunt în toată lumea, cari se pot mândri cu acest nume. Sunt Francezii, Italienii, Spaniolii, Portughezii, și Românii. Aceste nații sunt surori bune, căci toate cinci se trag dela Romani, cel mai viteaz și mai înțelept popor din câte pomenește istoria lumii. Și cum arănduit bunul Dumnezeu, ca în războiul cel înfricoșat de azi, aceste alese vițe ale gîntei latine să se întâlnească, să-și dea mâna și să lupte împreună pentru dreptate și libertate. În tovărășia lor neamul nostru, hult și asuprit să simte mândru, că-și poate dovedi iarăș vitejia și credința aprinsă, moștenită din bătrâni. E' mândru neam român, de rudenia aceasta cu cele mai luminate neamuri de pe fața pământului. Căci astăzi brațul lor e tare și dreptatea pentru care luptă e sfântă. Din uriașa încăierare a popoarelor, gînta latină va ieși biruitoare și neamul românesc va prăznuir cu bucurie, sărbătoarea libertății și a înfrățirii sale naționale.

Atunci va fi pe părănt pace și între oameni bună-voire.

PUI DE LEI

*Eroi au fost, eroi sunt încă
Și-or fi în neamul românesc!
Căci ruți ca din tare stâncă
Românii, ori și unde creșe.*

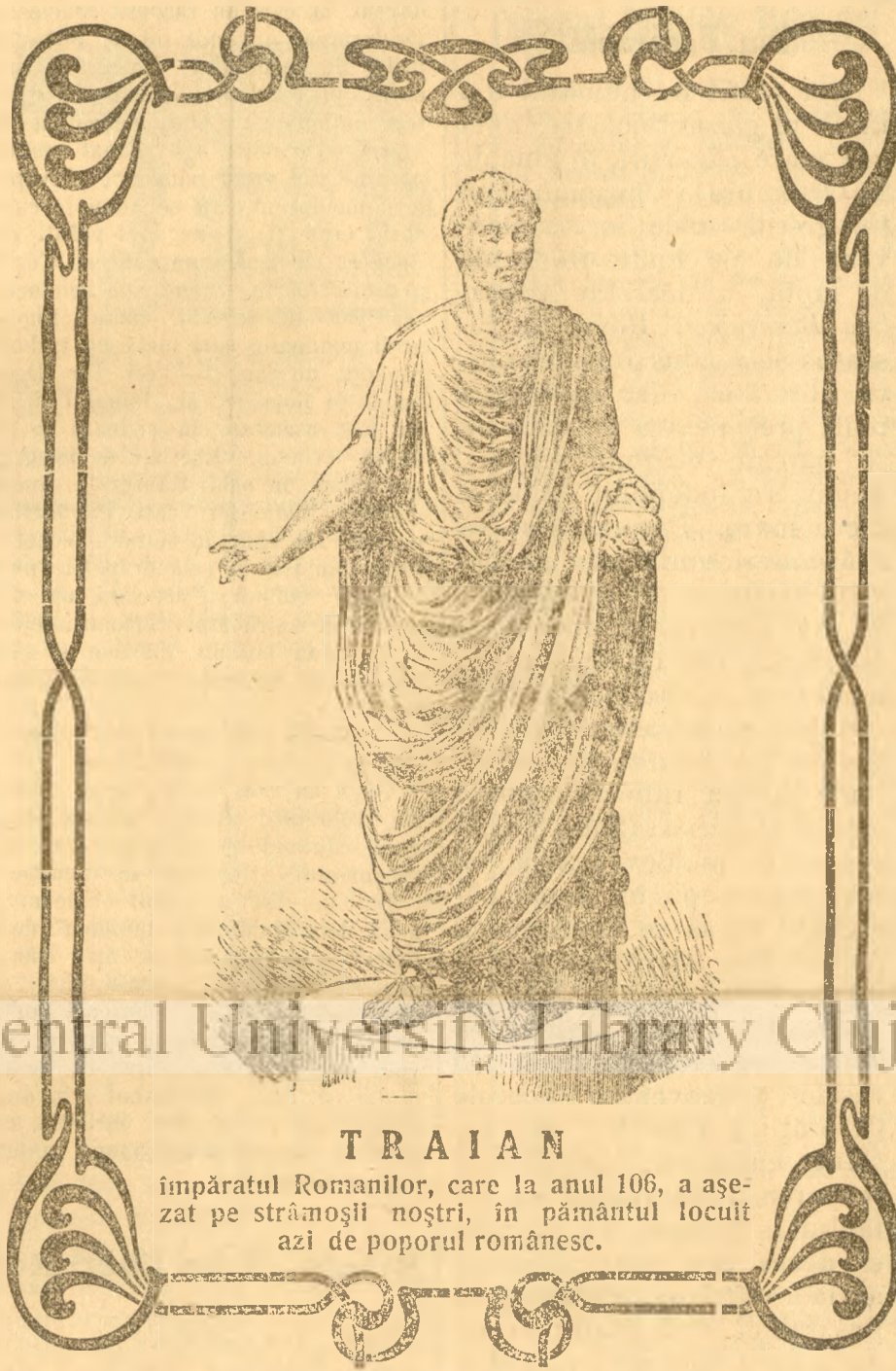
*El vița noastră săurită
De doi bărbați cu brațe tari,
Și cu voința oștelită
Cu minți deștepte, inimi mari.*

*Și unu-i Decebal cel harnic
Iar celălalt, Traian cel drept;
Ei pentru vatra lor, amarnic
Au dat cu-atăția dușmani piept.*

*Și din așa părinți de samă,
In veci s'or naște luptători.
Ce pentru patria lor mamă,
Vor sta ca vrednici următori.*

*Au fost eroi și-or să mai fie.
Ce-or frânge dușmanii cei răi,
Din coapsa Daciei și-a Romei,
In veci s'or naște pui de lei.*

I. Nenitescu.

Brazilia declară războiul Germaniei

Marea republică Brazilia, din America de sud, a declarat războiul Germaniei. De mult încă, țara aceasta a ajuns la neînțelegeri cu Germania, care prin spionii săi mulți atăța pe cetățeni împotriva Aliților noștri. Dar brazilienii, cari sunt oameni luminați, nu s'au lăsat înșelați de șoaptele Nemților și nici de făgăduielile lor mari, căci vedeau bine, că ținta urmărită de ei este să stăpânoască toată lumea și să calce în picioare libertatea popoarelor. Pe când Aliții noștri tocmai dimpotrivă, s'au ridicat cu armele pentru zdrobirea planurilor nemțești și pentru ocrotirea națiilor asuprite. Dar mai ales după ce Brazilia a văzut pilda Statelor Unite, care fără să se gândească la câștiguri, a scos sobia contra Germaniei, nu mai putea sta la îndoială, de care parte să se înscrie. Și azi o vedem alăturată de noi. Intrarea Braziliei în război e de mare însemnătate, fiind-că multele mărfuri pe cari le cumpărau Nemții de aici, nu se vor mai duce la ei. Iar corăbiile nemțești de comerț cari s'au

adăpostit la începutul războiului în apele Braziliei, au fost acum toate prinse. Pe lângă aceasta, bogățiile țării vor fi întrebuintate spre folosul nostru, cari luptăm împotriva Germaniei. Astfel puterea Aliților sporoste din nou, iar Nemții au cu un dușman mai mult. Vasele de război braziliene au și început munca de apărare a mărilor, în tovărășie cu escadrele americane.

ANGLIA NU VA PĂRĂSI ROMANIA

Ministrul Cecil a spus în Camera Comunelor, că în Rusia spionii Nemților răspândesc știri mincinoase, cum că Anglia are de gând să facă o pace deschilinită, pe socoteala României și a Rusiei. Vestile acestea, au fost făcute cu scopul, de a înspăimânta pe tovarășii lor din răsărit.

Guvernul englez mărturisește în fața lumii întregi, că acestea sunt svonuri răutăcioase și Anglia, prețuind mai ales împotrivirea vitează a României, este hotărâtă s-o ajute din toate puterile până la biruința deplină.

NAVALA ÎMPOTRIVA ITALIEI

Dela începutul războiului, Austriecii au umblat tot bătuiți. În Serbia armatele generalului Potiorek au fost zdrobite în chip așa de grozav de cătră mica dar viteaza oștire sârbească, încât lumea toată râdea de slăbănoșii comandanți austrieci. Tot în anul 1914 au primit o mare bătaie din partea Rușilor, cari au luat aproape toată Galiția și Bucovina, punând mâna pe mii de tunuri și făcând sute de mii de prizonieri. Înfrângerea Austro-Ungariei se apropia văzând cu ochii și nimeni nu se mai îndoia, că împărăția lui Franț Cătăramă se va prăbuși. Atunci au început jăluirile și strigătele după ajutorul Germaniei. Și numai armatele lui Wilhelm ucigătorul, au putut scăpa pe Austrieci de rușinea care-i acoperia. Dar nici cătanele împărătești n'au mai fost comandate de atunci de ai lor, ci au fost siliți să asculte de muștra generalilor nemți, cari au vărât printre ei soldați și ofițeri germani. Numai așa s-a mai putut ținea în picioare amărata oaste austro-ungurească. Inșă pe frontul italian nu erau Germanii, căci Italia nu declarase război Germaniei de cât în 1915. Un an de zile Austriecii erau singuri în fața Italianilor. Și de aceea au fost mereu bătuiți de frații noștri, cari au pătruns în pământul austriac, luând orașul vestit Goriția cu mii de prizonieri, tunuri nenumărate și alte prăzi bogate. Luptele de pe Isonzo și de pe Carso, în cari Italianii au câștigat niște biruințe strălucite, dovedeau că Austriecii nu sunt în stare să se împotrivescă cu izbândă și astfel Italianii aveau să ajungă în curând la Triest, slobozindu-l din mâinile dușmanului.

Artileria italiană era spaima Austriecilor. Toți ofițerii și soldații cu care vorbeai, se îngrozeau de prăpădul ce-l făceau tunurile dela Isonzo și fiecare se ruga lui D-zeu să-l scape de frontul italian.

Austriecii vedeau, că peirea lor de aici are să vie. Și ca să-și mai lungească zilele s'au îndreptat cu rugăminti tot cătră Germania, care acum se afla în stare de război cu Italia.

Folosindu-se de stările tulburi din Rusia, unde frontul nu mai suna armele, Germania a venit în ajutorul Austriei, ducând o mulțime de divizii și tunuri luate de pe frontul rusesc. După o pregătire ascunsă, dar neobișnuit de puternică, grămădind arme de toate felurile și împingând în luptă sute de mii de soldați germani și austrieci, a pornit o navală fulgerătoare.

Italianii strămtorați și copleșiți de numărul covârșitor al dușmanului, au fost siliți să-și parăsească locurile și să se dea înapoi în alte poziții întărite. Ei au pierdut ce-i drept oameni și tunuri, însă și Nemții au căzut ca frunza, lăsându-și coifurile prin munții și șesurile italiene. Prin vitejia lor, Italianii au oprit acum navală aceasta turbată.

Ne pare rău de suferința Italianilor, căci suni frații și tovarășii noștri, dar avem toată încrederea, că ei se vor reculege în curând și vor arăta, că știu să lupte până la cea din urmă picătură de sânge, pentru țara și idealul lor.

Nădejdea noastră este și mai întemeiată după ce astăzi știm, că Franța, Anglia și America au făgăduit să le dea Italianilor ajutor grabnic, spre a răzbuna cu vârf și îndeșat, îndrăzneala Nemților de-a calca pământul vestit al Italiei.

De pe pământul românesc

Din România

România a avut câteva zile de sărbătoare. Ea a prăznuit cu mare bucurie ziua numelui Reginei Maria, înălțând rugăciuni fierbinți pentru sănătatea Ei. Niciodată Țara n'a avut prilej mai bun ca acum, să se încredințeze de sufletul mare al Reginei, care dela izbucnirea războiului, n'a avut o clipă de odihnă. Meru a alergat în toate spitalele țării, legând ranile, mângâind ostașii răniți, șezând la căpătâiul lor și împărțindu-le daruri frumoase. O adâncă și nemărginită iubire trăiește în inima Ei pentru vitejii, cari au apărât pământul țării cu atâta bărbăție. Și această iubire s'a coborât în sufletul soldaților, făcându-i să înțeleagă, că numai o mamă adevărată, se poate jertfi cu atâta căldură pentru suferințele lor. Astfel țara și Regina sunt un trup și un suflet, gata să facă totul pentru mântuirea României. Iată pentru ce nu este nicăieri o Regină mai bună și mai jertfitoare decât Regina Maria.

Tot în săptămâna trecută a sosit la Iași învățatul profesor Masaryk, fiind primit de Români cu multă cinste. Masaryk este un fruntaș al Cehilor și un luptător însuflețit pentru eliberarea popoarelor asuprite. Cunoscut în toată Europa, cuvântul lui trage mult în câmpna judecăților despre soarta neamurilor. El a venit ca să cunoască România mai deaproape. A fost primit de Rege ca și de miniștri cu mare căldură, apoi s'a dus la front, unde s'a încredințat cu ochii de tăria frontului, de vitejia soldaților noștri precum și de hotărârea lor, de a apăra până la moarte pământul țării. Profesorul Masaryk, a plecat din România cu cele mai bune cunoștințe despre noi și a mărturisit, că suntem un popor vrednic, ale cărui drepturi el totdeauna va ști să le apere în fața lumii.

Din Transilvania.

Aflăm că ministrul Apponyi, înverșunatul dușman al neamului nostru, n'a închis numai școlile dela sate pentru-ca învățătura și lumina să nu mai străbată în casele țărănilor noștri. În ura lui sălbatică contele Apponyi a năvălit și asupra seminarilor noastre, adică a celor mai înalte școli românești din Ardeal, unde învățau carte preoții. Prin o poruncă aspră le-a pus zăvorul pe poartă, ca să nu mai iasă nici un păstor pentru bietul nostru popor chinuit. Astfel mamele și surorile noastre, nu vor mai avea nici mângăierea din biserică, pentru că nu mai sunt preoții blânzi, vestitori ai cuvântului sfânt din ușile împărătești. În lipsă de preoți și bisericile vor trebui închise, iar poporul va suspina în amar întinerie, rătăcind cu inima îndurerată. Iată ce fac Ungurii, pentru cari a curs atâta sânge de-al nostru. Vreau să ne șteargă de pe lume. Iar Mangra ticălosul, stă cu minile în sân, și privește hă-

băuc la zdrobirea bisericii și școlii noastre. Lui i-a trebuit cărja de mitropolit dela Unguri, ca să prohodască nimicirea bisericii noastre strămoșești. Dar răbdare popor chinuit! Pedepsa vine curând și ea va fi aspră și nemiloasă. Bisericile se vor lumina, școlile își vor deschide larg porțile, ca să prăznuiască ziua biruinții și a slobozării neamului nostru din suferințele cele grele și dureroase. Iar vânzătorii și asupritorii, vor ispăși păcatele în focul gheenei.

Din Basarabia.

Am vestit în numărul din urmă al gazetei noastre, fapta cea mare săvârșită în ziua de 21 Octombrie la Chișinău, când Congresul soldaților moldoveni de pe toate fronturile de luptă, a decretat *Autonomia Basarabiei*. Revoluția rusească le-a adus fraților noștri libertatea, dar ea n'avea mult preț pentru ei, dacă nu se puteau ocărmi singuri. Acum s'a îndeplinit și acest lucru mare. Basarabia se va ocărmi singură, prin moldovenii noștri viteji și înțelepți. Ei vor face așezăminte moldovenești, vor rândui slujbași moldoveni, cari cunoscând suferințele și nevoile norodului, vor ști să lucreze cu inimă bună pentru ridicarea bunei stări și fericirii a satelor. Școala cea nouă moldovenească va învăța pe copii în limba părinților, ca să se lumineze cu lumina cea adevărată și să-și iubească neamul din care fac parte. Bucurie și fericire va aduce autonomia, în toate casele Moldovenilor. Soarele dreptății a răsărit! Visul cel sfânt: *autonomia*, nădejdea și scăparea Moldovenilor s'a îndeplinit! Nimeni nu va uita că aceia cari s'au luptat cu arma în mână pentru apărarea Basarabiei, s'au gândit să pună temelii tare și nestricate și fericirii ei în timp de pace. Căci *autonomie* vrea să zică *fericire*. De acum totul atarnă de hărnicia Moldovenilor, ca *autonomia* să fie izvor de întărire și de înălțare a norodului.

În numărul viitor vom publica o lungă *scrioare din Soroca*, despre mișcarea națională.

CA LA NOARĂ...

Ifele Austro-Germanilor s'au încercat așa de rău, încât nu se găsește om în cele două împărății, care să le desenece.

Desele schimbări de cărmuire vorbese destul de lămurit. Noul cancelar alui Wilh Im, Mihaelis, nefiind în stare să conducă trebile împărăției, e silit să-și părăsească înalta slujbă.

Ministrul unguresc, Weckerle, și-a luat așiderea catrafusele, lăsând pentru altul cineștea de a încasa faimoasele învingeri ale armatelor cehosarocrăești. Vor veni alții la rând. Așa se și cade; să guste cât mai mulți din paharul, în care cei doi ueigași, Wilhelm și Tisa, a coborât tot amarul acestei lumi năcăjite.

Năvălirea plimbare de cărmuitori prin fețurile ministeriale germano-ungurești, e cât se poate de lămurită: Fuge fiecare de domnie ca dracul de tămăie, căci nici unuia nu-i vine la socoteală, să primească „cineștea” de a fi gospodarul celor două împărății, cari au silit lumea să treacă prin foc și sabie.

SĂRBĂTOAREA DELA CHIȘINĂU.

Între multele zile ce nu vor fi uitate de voluntarii ardeleni trecuți prin Chișinău, va fi și aceea de 24 Octombrie. Un nou bataion de 800 de ostași în frunte cu 23 ofițeri se îndreptă spre Iași, ca, să lupte pentru libertatea Transilvaniei. Sosii la Chișinău, Congresul ostașilor moldoveni i-a poțat în mijlocul lor spre a-și strânge mana și a se bucura împreună de faptele mari, cari se îndeplinesc de Congres pentru fericirea Basarabiei. Voluntarii ardeleni și bucovineni au străbătut străzile Chișinăului în marș vitejese și când au intrat în palatul Unirii sub flamura drapelului național, urale nefârșite au răsunat din pieptul Moldovenilor. S'au spus cuvântări înflăcărâte de bună siresc din partea fraților moldoveni, la cari au răspuns ardelenii. Declararea *autonomiei* a fost un prilej de însuflețită și negrăită bucurie, pe care au tălmăcit-o în cântee naționale, cântate de voluntarii noștri. Un ofițer a declamat vestita poezie „Noi vrem pământ”. Invățătorii moldoveni, cari se aflau la cureri, erau și ei de față poții de Congres ca să dea un concert. Corul a cântat foarte frumos sub conducerea par. Berizovschi, cântări românești minunate, cari toate au trebuit repetate de câte 2—3 ori. Iar „Deșteaptă-te Române” și „Imnul Unirii” au fost ascultate în picioare cu adâncă evlavie. Lacrimi de bucurie străluciau în ochii tuturor la auzul muzicii românești, care i-a înălțat pe toți. Iar când la sfârșitul concertului s'au ivit în sală drapelul purtate de voluntarii ardeleni, un val de fericire a străbătut prin toate inimile. Frații s'au întâlnit din nou și s'au îmbrățișat, adevărind frumoasele cuvinte:

Eu și-ta frate tu-mi ești frate
În noi doi un suflet bate.

După un ceas de împreună bucurie, voluntarii ardeleni au plecat la gară, cântând pe străzile largi ale Chișinăului „Deșteaptă-te Române”. Sufletul lor a primit îndemnul nouă dela Moldovenii autonomi, de-a lupta cu o hotărâre și mai sfântă pentru libertatea Transilvaniei. Și când noi vom avea slobozenia multă dintr-un săbul nostru, nu vom uita că la dobândirea ei, ne-au ajutat și frații Moldoveni prin dragostea lor ca și prin bărbăția, cu care au întemeiat autonomia națională a Basarabiei.

Sfântă zi de libertate!

Sfânta zi de libertate

Frați Români a răsărit;

Apăsare, nedreptate,

Și durere au pierit.

Ale tiraniei iară

Brațul nostru mult a strâns;

Azi dușmanii toți să piară

Căci dreptatea a învins.

L'arme frați Români, lu arme

Să fim toți învingători;

Brațul nos' acum să sfarme

Pe dușmanii și-apăsători.

Gloria de altă dată

Acum iar a răsărit;

Stegul țării ne arată

Drum cu învingeri podobit.

Pentru ei și pentru țară

Sângele să ni-l vărsăm,

Buciumul ne chiamă iară

Românie își urmăm.

L'arme frați Români, lu arme,

Să fim toți învingători

Brațul nos' acum să sfarme

Pe dușmanii și-apăsători.

Soarta prizonierilor noștri din Germania

Ministrul Spaniei la Berlin arată, că prizonierii români din lagărele bavareze, sunt ținuți în ocoale de vite, împrejmuite cu sârma ghimpată, stau desculți sub cerul slobo și n'au voie să se învâliască decât în vremea nopții. Iată ce trau de ai noștri și cât de creștini sunt Nemții. Oare ce-ar zice ei dacă și România i-ar purta o leacă desculți pe Nemțiorii prinși la Mărășești?

RĂZBOIUL

Germanii se svârcolesc de-o vreme încoace, cu gândul să mai dobândească vr'o biruință înainte de iarnă. Căci poporul german, cere pacea în gura mare. De aceea au tăbărat asupra Rușilor, punând mâna pe două ostroave și pe orașul Riga. Dar cu aceasta n'au făcut mare ispravă, de oarece acum se dau înapoi de bună voie. Au încercat deci pe frontul italian și aici au izbutit să împingă înapoi pe Italiani. Dar frații noștri sunt hotărâți să dea o mare bătălie în câmp deschis, unde ajutați de Francezi și Englezi, vor înfrânge oastea nemtească.

Francezii se luptă bine și în săptămânile din urmă bătându-i pe Germanii, le-a luat peste 12000 de prizonieri și 180 de tunuri.

Englezii atacă cu vitejie deosebită pe frontul din Belgia și cuceresc una după alta pozițiile Nemților.

Acum în urmă au pus mâna pe întăriturile Nemților dela Pacschen-daele.

În Palestina și Mesopotamia Englezii ti strivesc și pe Turci, luându-le câteva zeci de tunuri și vreo 2000 de prizonieri.

Armatele americane au intrat și ele în luptă pe frontul francez, arătând mult curaj și destoinicie.

Pe frontul nostru din Moldova, sunt numai împușcături și întrecere între artilerii.

ȘTIRI

Cetitorii, cari au primit gazeta noastră, sunt poții să o aboneze, trimițându-ne plata. căci noi avem cheltuieli mari cu tipărirea ei și învinge v'o putem da.

Ungurii și oastea lor. — Asupritorii noștri vreau în ruptul capului să aibă și ei o armată curat ungurească, care să nu fie supusă poruncilor împărătești dela Viena. Ei au avut și până acum honvezi, dar aceștia nu prea erau slobozi în comandă și nici nu erau unguri deplin, căci în Ardeal și regimintele honvezești erau alcătuite numai din Români și fiindcă nu se pot despărți de Ardeal, vreau să-l apere cu armata ungurească, deoarece în Români n'au nici o încredere. Așa cer în gura mare, să se facă câteva regimente de grăniceri, însă numai din Unguri, cari să păzească Carpații, împotriva Românilor. Ce gânduri șu-chiate! Grănicer Ungur pe culmile Carpaților. Parcă ai zice: Cioară'n par. De aceea ni se pare, că grănicerul ungur va trebui să se plimbe cu pipa'n gură cam pe la Tisa. căci Carpații sunt ai Românilor și picior de Ungur nu poate călea pe acolo.

Năcăzul Austrieilor. — În sfatul țării adunat la Viena, ministrul președinte și-a umflat gura ca să vestească cu mândrie biruința armatei austriece de pe frontul italian, care nu-i vorbă, a fost câștigată de Germanii. Dar de ce nu s'ar împodobi și austrieicii cu penec străine, căci au ajutat și ei așa mai pe la coada? Au fost deci poții deputați să se ridice în picioare și să strige „trăiască”. Dar deputații Cehi n'au vrut să dea ascultare acestei chemări și au rămas pe scamele lor, zicând, că ei n'au pentru ce să se bucore, fiindcă Austria nu se luptă pentru libertatea popoarelor, ci pentru asuprirea lor. Și între acestea este și Bohemia țara Cehilor, care demult așteaptă să se scape de jugul austriac. O vultură mare s'a făcut în parlament, dar cu toată ciuda miniștrilor, Cehii nu s'au lasat înspăimântați ei se jin cu bărbăție împotriva puhoiului.

Sărbătoarea Cehilor. — Ticealoasa stăpânire austriacă totdeauna a asuprit națiile de sub stăpânirea sa, închizând pe bărbății care să luptau pentru drept și libertate. Mai ales poartă o goană turbată împotriva Cehilor, cel mai luminat și mai întărit popor din Austria. Anul trecut a judecat la spânzurătoare pe cei mai aprigi conducători Cehi. Poporul fierbea de mânie și noul împărat ca să-i domolească, a iertat pedeapsa eu moarte dată fruntașilor Cehi. Intre ei se afla și vestitul deputat Dr. Kramare, șeful Cehilor. Când acesta e eșit din temniță și s'a întors la Praga, tot poporul Ceh la primit cu o însuflețire fără pereche, vărsând lacrimi de bucurie. Kramare a finut

o cuvântare în care a spus, că nimie nu-l va împiedeca, nici teama de moarte, de-a lupta din răsupteri pentru slobozirea națiunii sale de sub jugul Austriei. În urma ace-tei cuvântări înflăcărâte, poporul l-a ridicat în slavă, i-a desprins cai dela trăsură, și au dus trăsura cu mâinile până la casa iubitelui lor luptător.

Japonia și ajutorul ei. — Impuțernicul militar al Japoniei lângă guvernul Românici, spune că poporul japonez stă gata demult să vie în ajutorul Aliaților. Flota și până acum și-a făcut dntoria înneecând și prinzând multe vase de război de-ale Germaniei, iar astăzi pe toate marile întălmnești vapoare japoneze, cari fac pază și apăra transporturile de soldați, munici și mărfuri împotriva dușmanilor. Ear oastea de useat, stă cu arma la picior, spre a porni la frontul de răsărit, îndată ce i se va da porunca.

Poșta redacției. — Teodor Muntean Veselie Terni. Ecat. Gub. rudnic Calacevscioe „Arion” nu avem. Pentru alte cărți, trimite banii înainte.

— Nicodim Nițoiș, acelaș răspuns.

— Ilie Prieș, Simferopol, suma de 100 ruble dăruita de domnul Ioan Zeie și cea de 50 ruble dăruita de domnul Ioan Popa Leonte din Crâm, am primit-o cu mare mulțumită.

— Vasile Ignat din Baia-mare se află în Dohșcoi Oblost Poșta Nynaiia Crimeia Iasinovschi Bolnița.

— Gheorgho Ionifă, Breance. Abonamentul de 2 rub. l'am primit, iar pentru restul de 3 rub. își trimetem cărți.

— Cercetașului Popescu-Vifor. Fi gata ori când — dar nu pentru versuri.

— Ioan Sas, stația Varvaropolie. Banii i-am primit. Pentru restul de 3 rub. vă trimitem cărți.

— Ioan Ghib Simian, Baimaelia. Baiatul școlăru a zemstvei guverniale din Chișinău.

— Ioan Buda, Simferopol. Pentru cărți trimiteți banii înainte.

— Abonat. Ioan Hideg, Donșcoi Oblasti p. Makevea Rudnic-Buroza vi Bolnița. Cărți bisericesti n'avem, iar pentru altii de cărți să ne trimiți banii înainte.

Cine știe de prizonierii Luca și Nicolae Călvărăsan din regim. 31, să-mi serie pe adresa: Ioan Călvărăsan, Ecaternoslavskii-Gub. Calacevscioe Rudnic. Poșta Veseli Terni.

Cine știe de prizonierii Aron Bodea, Cosma Bodea, Dumitru Cornea și Vasile Stancu să-mi serie pe adresa: Ecaternoslavskii-Gub. Ternoi Vesle, Colacevscioe 101.

Cine știe de Moise Antilă din Boșca-montană și de Nicolae Marga din Socian să-mi serie pe adresa: Nicolae Gugia prisoner in Enokero:

— Ioan și Vasile Enuica din Sasca-rom. Florea Panfir, Alex. Crae se află la adresa: Mestecioe Liubar, Volinscoi-Gub. 41 tilovoi etap, ingo-zapadnago fronta 90 otdelenia etapnain rota voioplenomu.

Cine știe despre Petru Capesca din Breb (com. Maramură) să-mi serie pe adresa: Alex. Visoran No. 2026. Ecaternoslavskii-Gub. Brijanschi-zavod.

Cine știe despre fratele meu Gheorgho și Nicolae Luca din satul Dulciu să-mi serie pe adresa: Novac Luca No. 5088. Gub. Ecaternoslav, Brijanschi-zavod.

Cine știe despre fratele mei Nicolae și Ferent Vasile din Hususau, să-mi serie pe adresa: Lazar Vasile No. 7043 Gub. Ecat. Brijanschi-zavod.

Cine știe despre eumetrii mei Mihail Stăier și Ștefan Purențiu din Sighișoara să-mi serie pe adresa: Toma Zaharie No. 7042 Gub. Ecat. Brijanschi-zavod.

Cine știe de eumnatul meu Dumitru Iosim să-mi serie pe adresa: Tulșcaia Gub. Stația Uzlovia Dorogo Stalovaia; Dușan Zichici din Banat.

Cine știe de vărul meu Samuil Madinea, George Inasel, Ion Haldea și Maxim Haldea să-mi serie pe adresa: Tulșcaia Gub. Stația Urlovaia, Lazaret No. 12 Maxim Furz.

— Adresa lui George Marton din Marosheviz: Gub. Novgorod selo Gruzino Fabrica Lapșina.

Cine știe de fratele meu Ioan Hârbia să-mi serie pe adresa: Tambov. Gub. Stația Zemeteino. Zaharni Zavod, Isidor Hârbia.